

Befejezés előtt a Szeged-Arad távvezeték építése

Magyar és román miniszterhelyettesek látogatása a megyei pártbizottságon

Másfél évvel ezelőtt írták alá a Magyar Népköztársaság és a Román Szocialista Köztársaság megbíztottai azt a kétoldalú egyezményt, amelynek értelmében hazánk villamos energiát vásárol a szomszédos szocialista országtól. A meg-
egyezés értelmében az ehhez szükséges villamos-távvezeték Szeged és Arad között kell felépíteni. Ez a munka ma már befejezéséhez közeledik és előreláthatólag ez év szeptember végére át is adják rendeltetésének a távvezeték, valamint az ehhez kapcsolódó fogadóállomást. A hazánk energiaellátása, valamint a román energia exportja szempontjából egyaránt fontos létesítmény mielőbbi üzembe helyezése érdekében tegnap megbeszélést tartottak Szegeden.

A Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat székében folytatott tárgyaláson magyar részről Szili Géza nehézipari miniszterhelyettes, Schiller János, a Magyar Villamos Művek Tröszt vezérigazgatója, Tapolcai János, a Nehézipari Minisztérium főosztály-vezetője és Vajda György, a DÉMÁSZ igazgatója, román részről pedig George Stoica, villamosenergia-ipari miniszterhelyettes, Anibál Baciú, a Szállítási és Villamosenergia-elosztási Ipari Egyesülés vezérigazgatója, Viktor Romert, a Villamos Teherelosztó igazgatója és Paval Vicol vett részt. A két fél megvitatotta azokat a lehetőségeket, amelyek kihasználása révén a tervezettnél hamarabb helyezhe-

tő üzembe a Szeged-Arad magasfeszültségű távvezeték. Megállapodtak abban, hogy a tervezett, szeptember 30-i időpont helyett két héttel hamarabb kezdik meg az új távvezeték üzempróbáit. Ezzel biztosítható, hogy hazánk 1974 végéig 50 MW-os román teljesítményt vegyen át, és további, 100 MW-os teljesítményt juttasson el Ausztriának.

A két ország szakbizottsága tegnap délelőtti látogatást tett az MSZMP Csongrád megyei bizottságának székházában, ahol Győri Imre, a Központi Bizottság tagja, a megyei pártbizottság első titkára fogadta őket. A délutáni órákban a két bizottság tagjai Szegeddel ismerkedtek, majd hajókirándulást tettek a Tiszán.

Aratni jó!

Írásból az is tudja, aki illet életében még nem látott, hogy aratni egetverően nehéz. Régi íráskor is azt mondják a régi aratásról, a mostaniak is a mairól.

Aki messziről nézi, azt is mondhatja, hogy szép az aratás. Nem érdek nélküli a szépsége, inkább áhítatos. Mert kenyert ad, kalácsot ad; a régiek szép szava szerint Életet ad.

Hogy aratni jó vagy nem jó, erre csak az felelhet, aki csinálja. Néha az sem, mert magyarázat kell hozzá. Aki dolgozik, nem ér rá magyarázni.

Nem szaporítom a szót, aki itt fekszik, az mind kombájnos. Aki csak ül, traktoros. És van annyi eszköz, hogy tűző napon nem mennek ki az árnyék alól, ha nem muszáj.

— Lehet egy ekkora gépet szeretni?
— Hogy lehet-e? Hát nézzem rá! Ezen látszik, hogy dolgozik az ember. Ezzel jó dolgozni!

Azt is megtudom, hogy a legnagyobb melegben a legjobb dolgozni vele. Amikor úgy izzad az ember, mintha nyakon öntötték volna. Por meg akkora van, hogy látni se nagyon lehet, jobbra csak tapogat a pilóta. Nyel annyi port, hogy első nap „kiköpi a sarokháza való vályogot, másnap meg a hozzá való melléképületét”. Ebben ugyan mi a jó?

— Akkor száraz a gabona. Azt szereti a gép.
Amit a kombájn szeret, azt a kombájnos is szereti.
Az is szép, hogy maguk szervezik a váltást. Ha nagyon meleg van, kétóránként cserélnek, ha nincs meleg, félnaponként. Az indoklás itt is visszamegy az első kerékvágásba:
— Hadd dolgozzon jóízűt mindenki.
Sok embert elhoznék én ide tapasztalatcsereire. Hadd tudják meg, hogyan kell jóízűt dolgozni. Itt azt mondják, akinek nem esik jól ke-
ressen más mesterséget.
A végén tűnik csak föl, hogy minden kombájnos nagy kalapban van. Elhagyott, régi, rossz kalapban. Honnan vették? Ennyi rossz kalap nincs is a világon.
— Összeszedtük. Csak az jöhetett, akinek kalapja van. Minél rosszabb, annál jobb. Szalmakalapot akartak venni, de az „állami szektor” illet csak üdülők táján árul. A fönti ernyő pedig kevés, mert nem fordul a nap után.
Biztatni kell az embereket, hogy panaszkodjanak egy kicsit.
— Sok a medve.
A medve attól van, hogy itt mégis elmaradt a vegyszerelés. Olyan hirtelen nyúlt meg tavasszal a búza, hogy nem lehetett rámenni géppel. Megmaradt a gaz, a gép be-nyeli, buffan egyet — megvan a medve.
Dicsekedni is tudnak:
— Hazamegyek, mondja az öregem, mennyit aratott ő életében. Tatám, maga csak hallgasson! Egy hét alatt többet levágok, mint apám, nagyapám, dédapám, ükapám egész életében.
Öt kombájtól 11 vagon búzát vittek el tegnap.
Horváth Dezső

Valaminek itt valóban történnie kellett, mert amerre én eddig jártam, minden gép dolgozott. Egy átokkal szegényebbek lettünk?

A sándorfalviak azt mondják, ennél még a Kolombusz tojása se egyszerűbb. Mert azelőtt, hát valljuk be, azelőtt megcsinálta a szerelő a gépet, hogy szemre legalább jó legyen. Jött az első forduló, leesett ez, jött a második forduló, elszakadt az — És most?

— Mindenki magának szerelt.
Nagy találmányok sokszor egyszerűek utólag. Ha aratás idején kombájnos lesz a benti szerelő, keresni akar. Rossz géppel nem tud ke-
resni, megcsinálja, ahogy csak lehet.

— Az se jó, ha mindenki tudja, melyik lesz a gépe.
— Nem hát. De nem is tudja. Akkor mindig azt bütykölné, a többi munkát meg hagyja. És lelopja a másiktól a jó alkatrészt. Csak indulás előtt tudja meg, melyikre szállhat föl. Így minden gép egyformán üzem-
képes.

— Jó napot!
— Részre legyen benne!
— Mi az, „Szent Heverdel” napja van? El tudják képzelni, hogy a régi világban csak egy ember is haszavághatta volna magát aratás idején az árnyékban?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

— Jó napot!
— Részre legyen benne!
— Mi az, „Szent Heverdel” napja van? El tudják képzelni, hogy a régi világban csak egy ember is haszavághatta volna magát aratás idején az árnyékban?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

— Jól kérdezi. A régiek talán el tudták képzelni, hogyan aratunk mi hetvenket-
tőben?

Szimpozium Budapesten, fesztivál Szegeden

Először rendez nemzetközi kulturális szimpóziumot a Szakszervezetek Országos Tanácsa július 22–27 között Budapesten, az EDOSSZ színházban. Húsz európai ország szakszervezeti küldöttsége jelezte részvételét a tanácskozáson. Célja a hasznos tapasztalatcsere és a kapcsolatok ápolásán túl elsősorban annak megvitatása, milyen szerepet vállalhatnak a szakszervezetek a munkások művelődésében.

Erről tájékoztatta a sajtó képviselőit tegnap, Budapesten az Újságíró-szövetség színházában Baranyai Tibor, a SZOT kulturális, agitációs és propagandasztályának vezetője, aki részletesen is szólt a konferencia programjáról.

A tanácskozás fő témaköréi a dolgozó emberek személyiségének sokoldalú fej-

lesztését, a munkások korszerű műveltségét és a növekvő szabad idővel összefüggésben kulturált pihenését, szórakozását, valamint irodalmi, művészeti aktivitásuk kibontakoztatásának lehetőségeit érinti. A konferencia jellegének megfelelően alakul a magyar delegáció összetétele is, melynek tagjai között találjuk többek között dr. Köpeczi Bélát, az MTA főtákarát, aki a főreferátumot tartja. Érdekesnek ígérkezik még dr. Ortutay Gyula akadémikus előadása, a munkásművelődés nemzeti sajátosságairól. A részt vevők nemcsak referátumokat vitatnak meg, hanem több kulturális intézménybe is ellátogatnak. A tanácskozás első napjait Szegeden töltik, július 22-én, szombaton délután utaznak hozzánk, megnézik a sza-

badtéri színpadon a néptáncfesztivál gálaestjét, s vasárnap Szeged nevezetességeivel ismerkednek.

Baranyai Tibor sajtótájékoztatójában beszámolt a július 17–23 közötti, sorrendben hetedik nemzetközi rangon harmadik szegedi szakszervezeti néptáncfesztivál előkészületeiről is. Hat magyar csoport mellett hét külföldi együttes érkezik Szegedre: a Szovjetunióból, Bulgáriából, Csehszlovákiából, Lengyelországból, az NDK-ból, Romániából és Franciaországból, s az újszegedi színpadon indulnak versenyre az első helyezettek kiírt Aranypapucs-díj és az idén először kiírandó ezüst- és bronzpapucsért is. Ezek Szeged, illetve Csongrád megye díjai: a koreográfiai verseny győzteseit a SZOT, a legnagyobb közönségikert arató együttest a megyei szakszervezeti tanács, a legjobb összteljesítményt nyújtót pedig ugyancsak a SZOT jutalmazza.

A versenyen 25 perces műsorokat lát majd a közönség, a nemzetközi zsüri elnöke dr. Ortutay Gyula akadémikus lesz, s a színházi koreográfiai versenyt július 20-án bonyolítják le. A Dóm térre bevonuló nemzetközi gálaest külföldi résztvevőivel már konzultáltak a magyar szakemberek, kint jártak náluk, így a Hegyén-völgyön lakodalom című monstre produkciót alaposan előkészítették.

A néptáncfesztivál nyitó ünnepsége hagyományosan a Széchenyi téren, a városi tanácsháza előtt kezdődik, ahová az együttesek és zenekarok színes népviseletben vonulnak föl, s a programok során — versenyen kívül — bemutatkozik az EDOSSZ Szeged táncegyüttes is.

N. I.

Dimény Imre látogatása Szabadkán

Dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter egy napos látogatást tett Szabadkán, ahol megbeszéléseket folytatott Ivan Kustrak jugoszláv mezőgazdasági miniszterrel, a két ország mezőgazdasági és élelmiszeripari együttműködéséről. A magyar miniszter Szabadkán és környékén megtekintett néhány mező-

gazdasági létesítményt és élelmiszeripari üzemet. A dr. Dimény Imre tiszteletére rendezett szerda esti vacsorán jelen volt Nagy Ferenc, a vajdasági tartomány kormányelnöke is. A két miniszter ma, július 7-én Szegeden folytatja megbeszéléseit. Ekkor Ivan Kustrak látogat egy napra Szegedre.

KALAPOSON

a hüvösön. Az egyik az, hogy az arató most is korán kel, ha kilenckor száll föl a harmat, akkor is. Indulásig zsiroznak — 160 pontra kéri a kenést a gép —, meghúzzák a csavarokat, ékszíjakat, láncokat, és tisztítják a gép gyomrát.
— Aki eltékozolja az időt, maga látja kárát. Visszafizet

Országos rektori értekezlet Ilku Pál tájékoztatója

Hazánk 62 felsőoktatási intézményének rektorai és főigazgatói, valamint párttitkárai országos tanácskozásra gyűltek össze csütörtökön a Kertészeti Egyetemen. Az intézmények vezetőit Ilku Pál művelődésügyi miniszter tájékoztatta a közoktatás, illetve a felsőoktatás időszerű kérdéseiről, az MSZMP Központi Bizottsága határozata alapján.

A felsőoktatás feladatait elemezve egyebek között hangsúlyozta: az alapozó képzést tovább kell erősíteni, növelni kell a viszonylag időtállóbb alapvető ismeretek arányát. Tudomásul kell venni, hogy a permanens tanulás időszakában élünk, s az ismeretek szüntelen ki-egészítésére kell képessé tenni a fiatal szakembereket. A hallgatókat önálló munkára kell nevelni; gondolkodó, feladat- és problémamegoldó képességet fejleszteni, a gyakorlati igényei iránt fogékonnyá tenni, öntevékenységre szorítani.

— Mindez nem megy a jelenlegi programok, vizsga-és a szigorlati anyagok jelentős csökkentése nélkül — hangsúlyozta a miniszter. — A hallgatók ésszerűtlen túlterhelése itt ugyanolyan káros és elfogadhatatlan, mint a közoktatásban, de veszélyesebb. A megoldáshoz nem

elég a felületi, a tüneti kezelés. Egyetemeink és főiskoláinknak csak akkor tudnak igazán eleget tenni a követelményeknek, ha mélyreható vizsgálatok alapján hatékony intézkedéseket tesznek a tananyag és az intézmények belső struktúrájának megváltoztatására, s ezzel együtt a tananyagnak és általában a hallgatók túlterhelésének a csökkentésére.

A továbbiakban rámutatott: a korszerű szakemberképzés megvalósításának lényeges feltétele, hogy az egyetemek és a főiskolák oktatói maguk is magas színvonalú, tudományos tevékenységet végezzenek. Kísérjék figyelemmel tudományuk legfrissebb eredményeit, oktatómunkájukban rendszeresen használják fel azokat, és a tanítványaikat saját példájukkal is a tudományos munka szeretetére, megbecsülésére neveljék.

— Az egyetemeinken, főiskoláinkon folyó egész tudományos tevékenység ösztönzésére a Művelődésügyi Minisztérium területén a helyzet megértett arra, hogy olyan irányítási, pénzügyi támogatási rendszert dolgozzunk ki, amely a kutatómunka hatékonyságának növelésére ösztönöz.

A miniszteri referátumot egész napos vita követte.